

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 237/2008

z dnia 10 marca 2008 r.

kończące częściowy przegląd okresowy cła antydumpingowego nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, („rozporządzenie podstawowe”) w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Obowiązujące środki

- (1) W dniu 22 stycznia 2001 r. Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 132/2001⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe („istniejące środki”) w wysokości 33,25 EUR za tonę na przywóz azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 pochodzącego, między innymi, z Ukrainy. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia istniejących środków, będzie nazywane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.
- (2) W dniu 17 maja 2004 r., w następstwie częściowego przeglądu okresowego Rada zwolniła, rozporządzeniem (WE) nr 993/2004⁽³⁾ z cła antydumpingowego nałożonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 132/2001 przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostałyby przyjęte przez Komisję. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/2004⁽⁴⁾ zobowiązania zostały przyjęte na okres sześciu miesięcy, a rozporządzeniem (WE) nr 1996/2004⁽⁵⁾ na okres do dnia 20 maja 2005 r. Celem tych zobowiązań było uwzględnienie niektórych konsekwencji wynikających z rozszerzenia Unii Europejskiej do 25 państw członkowskich dnia 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 25.1.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 (Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, s. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 344 z 20.11.2004, s. 24.

- (3) Rada zdecydowała, rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 w następstwie przeglądu, którego zakres ograniczony był do definicji produktu objętego postępowaniem, że należy doprecyzować definicję produktu objętego postępowaniem oraz że obowiązujące środki powinny mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem zawartego w innych nawozach, w zależności od zawartości azotanu amonu oraz innych substancji śladowych lub składników odżywczych.

- (4) Po przeglądzie wygaśnięcia wszczętym w styczniu 2006 r. Rada przedłużyła o dwa lata, rozporządzeniem (WE) nr 442/2007⁽⁶⁾, obowiązujące środki na ich obecnym poziomie. Środki te obejmują cła specyficzne.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (5) Komisja otrzymała wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, złożony przez Open Joint Stock Company (OJSC) Azot Cherkassy („wnioskodawca”), producenta eksportującego z Ukrainy. Zakres wniosku ograniczony był do dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.
- (6) W swoim wniosku złożonym na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wnioskodawca twierdził, że okoliczności dotyczące dumpingu, na podstawie których ustalono obowiązujące obecnie środki, uległy zmianie i że zmiana ta ma charakter trwały. Wnioskodawca twierdził ponadto, że porównanie normalnej wartości opartej na jego własnych kosztach i cenach krajowych oraz cen eksportowych przy wywozie do Wspólnoty prowadziłyby do ograniczenia dumpingu znacznie poniżej poziomu istniejących środków. Dlatego też twierdził, że dalsze stosowanie wprowadzonych środków na obecnym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków dumpingu.

3. Dochodzenie

- (7) Ustaliwszy po konsultacji z Komitetem Doradczym, iż wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, Komisja ogłosiła w dniu 19 grudnia 2006 r. wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ogłoszenie to odbyło się w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 106 z 24.4.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 57.

- (8) Zakres przeglądu ograniczono do zbadania działań dumpingowych w odniesieniu do wnioskodawcy. Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (9) Komisja oficjalnie poinformowała wnioskodawcę, przedstawicieli kraju wywozu oraz stowarzyszenie producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (11) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusze i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.
- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów wnioskodawcy w Czerkasach.
- (13) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić zakończenie obecnego przeglądu oraz utrzymania obowiązującego cła antidumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę, i miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi stron zostały właściwie rozpatrzone i uwzględnione, gdzie to było stosowne.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Jak wyjaśnia rozporządzenie Rady (WE) nr 945/2005 wymienione w motywie 3, produkt objęty postępowaniem to ten sam produkt, o którym mowa w pierwotnym dochodzeniu, a mianowicie są to stałe nawozy z zawartością azotanu amonu przekraczającą 80 % masy pochodzące z Ukrainy i objęte kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 (zwane dalej „AA”). AA jest nawozem azotowym w stanie stałym, powszechnie wykorzystywanym w rolnictwie. Produkt ten, w formie bryłek lub granulek, jest wytwarzany z amoniaku i kwasu azotowego, przy czym zawartość azotu przekracza 28 % masy.

2. Produkt podobny

- (15) W dochodzeniu przeglądownym potwierdzono ustalenia dochodzenia pierwotnego, że AA jest produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. AA produkowany i sprzedawany przez wnioskodawcę na jego rynku krajowym na Ukrainie oraz ten wywożony do Wspólnoty posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ obecny przegląd ograniczono do stwierdzenia dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, nie poczyniono żadnych ustaleń w odniesieniu do produktu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Wartość normalna

- (16) W celu określenia wartości normalnej sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość sprzedaży krajowej wnioskodawcy była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. czy ogólna wielkość sprzedaży krajowej stanowi co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży wnioskodawcy na wywóz do Wspólnoty. W dochodzeniu wykazano, że wnioskodawca sprzedawał wyłącznie jeden rodzaj AA oraz że rodzaj ten był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.
- (17) Komisja zbadała następnie, czy krajowa sprzedaż AA może być traktowana jako dokonywana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez porównanie cen krajowych netto z obliczonymi kosztami produkcji.
- (18) Podczas oceny kosztów produkcji wnioskodawcy ustalono, że koszty gazu nie zostały w odpowiedni sposób ujęte w jego dokumentacji. Należy zauważyć, że koszty energii, takie jak koszty gazu, składają się na znaczącą część całkowitych kosztów wytwarzania oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji.
- (19) W odniesieniu do kosztów gazu ustalono, że Ukraina przywozi większą część gazu zużywanego do produkcji AA z Rosji. W związku z tym wszystkie dostępne dane wskazują, że ceny gazu ziemnego przywożonego na Ukrainę z Rosji znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. W dochodzeniu wykazano, że cena gazu ziemnego wywożonego z Rosji do Wspólnoty Europejskiej jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od krajowej ceny gazu ziemnego na Ukrainie. Dlatego też zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty gazu poniesione przez wnioskodawcę zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych.

- (20) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia wnioskodawca argumentował, że wszelkie dostosowanie ceny gazu, jaką płaci on na rynku krajowym, będzie nieuzasadnione, ponieważ zapisy księgowe przedsiębiorstwa w pełni odzwierciedlają koszty związane z działalnością produkcyjną i sprzedażą podobnych produktów w kraju pochodzenia.
- (21) Jednak podczas oceny kosztów produkcji podobnych produktów na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego należy określić, czy koszty zapisane w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa w odpowiedni sposób odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Z powodów określonych w motywie 19 wykazano, że warunek ten nie został spełniony.
- (22) Co więcej wnioskodawca twierdził, że normalna wartość powinna być oparta na realizowanej przezeń sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym, utrzymując, że nie ma powodu, by uznać, że sprzedaż ta nie nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym należy zauważyć, że w celu ustalenia, czy sprzedaż krajowa nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym ze względu na cenę, tj. czy była rentowna, należy najpierw ustalić, czy koszty wnioskodawcy były wiarygodną podstawą w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dopiero po wiarygodnym ustaleniu kosztów można określić, która metodologia ustalania wartości normalnej powinna być zastosowana. Jak określono w motywie 28, porównanie cen krajowych netto z dostosowanymi kosztami produkcji w ODP wykazało, że żadna sprzedaż krajowa nie dokonała się w zwykłym obrocie handlowym. Krajowe ceny wnioskodawcy nie powinny być wykorzystywane do ustalania wartości normalnej.
- (23) Wnioskodawca argumentował również, że dochodzenie opierało się na danych z ODP oraz że z tego powodu we wnioskach nie uwzględniono zmian, jakie zaszły po tym okresie, takich jak, w szczególności, stały wzrost cen gazu oraz wzrost krajowego zużycia nawozów na Ukrainie. Należy pamiętać w tym względzie, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, dla zapewnienia reprezentatywnych ustaleń należy wybierać dla przeprowadzenia dochodzenia taki okres, który, w przypadku dumpingu, obejmie co najmniej sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających rozpoczęcie postępowania. Należy jednak także pamiętać, że, zgodnie ze stosowaną przez Wspólnotę praktyką, ODP dotyczący dumpingu trwał jeden rok.
- (24) Rozważono, czy zmiany cen gazu na Ukrainie, które zaistniały po ODP, powinny zostać uwzględnione przy ustalaniu marginesu dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy. W związku z tym należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje na temat okresu późniejszego w stosunku do okresu objętego dochodzeniem nie są zwykle brane pod uwagę. Pozostając konsekwentnie w zgodzie z praktyką Wspólnoty, oznacza to, że zdarzenia następujące po ODP mogą być brane pod uwagę tylko, jeśli ich skutki są znaczące, bezdyskusyjne i trwałe. W związku z tym, pomimo że po ODP zaobserwowano wzrost cen gazu, nie można było ustalić z dostateczną pewnością, że wzrost cen miał rzeczywiście stały charakter. Stwierdzono, że dostępna wiedza na temat przyszłego rozwoju cen gazu na Ukrainie opiera się wyłącznie na przewidywaniach, a nie na sprawdzalnych informacjach związanych z rzeczywistymi cenami surowca. Artykuł 6 ust. 1 dopuszcza wykorzystywanie informacji oraz danych z okresów poza ODP (lub w przypadku przeglądów – ODP) wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Uznano, że sytuacja w omawianym przypadku nie daje podstaw do wykorzystania danych lub informacji z okresów poza ODP. Co więcej wnioskodawca nie uzasadnił swojego wniosku, ponieważ nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że dane dotyczące okresu po ODP są bardziej reprezentatywne niż te odnoszące się do ODP. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (25) Co do faktu, że zużycie nawozów na Ukrainie w okresie po ODP wzrosło, wnioskodawca nie wyjaśnił ani nie wykazał, w jakim stopniu fakt ten mógł wpłynąć na ustalenia poczynione na podstawie informacji odnoszących się do ODP. Wnioskodawca nie przedstawił więc wystarczających informacji pozwalających na wyciągnięcie znaczących wniosków. Nie natrafiono również na żadne inne informacje mogące poprzeć wniosek wnioskodawcy w tym względzie. Ponieważ na tej podstawie wszelkie ustalenia miałyby charakter spekulacyjny, wniosek wnioskodawcy został odrzucony.
- (26) Dostosowana cena gazu ustalona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej („Waidhaus”) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty – może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (27) Wnioskodawca twierdził ponadto, że Ukraina dokonuje zakupów gazu w podobnych warunkach rynkowych jak Wspólnota oraz że ceny zakupu gazu przez wnioskodawcę w roku 2007 były wyższe od cen gazu na granicy ukraińsko-rosyjskiej w tym samym okresie. Wnioskodawca nie przedstawił jednak żadnych dowodów, by poprzeć swój wniosek, przez co nie wykazał, że warunki dotyczące uwzględniania wydarzeń odnoszących się do okresu po ODP wymienione w motywie 24 zostały spełnione. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (28) Porównanie cen krajowych netto z dostosowanymi kosztami produkcji w ODP wykazało, że żadna sprzedaż krajowa nie nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Dlatego też uznano, że ceny krajowe nie dostarczyły wystarczających podstaw dla ustalenia wartości normalnej i że w związku z tym należy zastosować inną metodę. Zgodnie z art. 2 ust. 3 oraz art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wartość normalną skonstruowano, dodając do kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem ponoszonych przez producenta i dostosowanych w stosownych przypadkach, jak wspomniano w motywie 19, uzasadnioną kwotę kosztów SG&A oraz rozsądną kwotę zysku.
- (30) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie zdania wprowadzającego w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ wnioskodawca nie dokonał reprezentatywnej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać zastosowany, ponieważ tylko wnioskodawca jest objęty dochodzeniem. Również art. 2 ust. 6 lit. b) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ ponoszone przez wnioskodawcę koszty wytwarzania produktów należących do tej samej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w motywie 19 powyżej. W związku z powyższym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Ponadto na rynku Ameryki Północnej odnotowano znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji zarówno wśród krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów sztucznych. Ustalono, że najodpowiedniejsze do celów tego badania będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (Stanów Zjednoczonych i Kanady), ze względu na szeroką dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych spółek notowanych na giełdzie pochodzących z tej części świata. W związku z powyższym koszty SG&A i zyski zostały obliczone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych – w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozów azotowych). Uznano, że wyżej wymienieni trzej producenci są reprezentatywni dla sektora nawozów azotowych, w związku z czym ich koszty SG&A i zyski są reprezentatywne dla kosztów zazwyczaj ponoszonych przez przedsiębiorstwa prowadzące rentowną działalność w tym segmencie rynku. Należy zauważyć, że nic nie wskazuje na to, że ustalona w ten sposób kwota zysku przekroczyła kwotę osiągniętą przez innych ukraińskich

producentów w odniesieniu do sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów na ich rynku krajowym.

- (32) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia wnioskodawca argumentował, że istnieje znacząca różnica między sytuacją na rynku w Ameryce Północnej, a tą na Ukrainie. Wnioskodawca nie wyjaśnił jednak rzekomej różnicy ani nie uzasadnił swojego wniosku. Nie zaproponował również żadnej innej rozsądnej podstawy dla obliczeń, w związku z czym argument ten musiał zostać odrzucony.

2. Cena eksportowa

- (33) Jako że produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportowa była ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych.

3. Porównanie

- (34) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny *ex-works* i na tym samym poziomie handlu. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami.
- (35) Po ujawnieniu wniosków z dochodzenia stowarzyszenie producentów wspólnotowych argumentowało, że taryfy kolejowe na Ukrainie dotyczące transportu, między innymi produktu objętego postępowaniem, podczas wywozu do Wspólnoty były sztucznie zaniżone i dlatego też powinny zostać dostosowane. Dochodzenie nie wykazało jednak, by koszty transportu na Ukrainie nie były w odpowiedni sposób odzwierciedlone w dokumentacji wnioskodawcy. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

4. Margines dumpingu

- (36) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (37) Porównanie to wykazało, że margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosił 38,2 %.

5. Trwały charakter zmiany okoliczności

- (38) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w odniesieniu do dumpingu można uznać w sposób uzasadniony za trwałą.

(39) W tym kontekście odnotowano, że margines dumpingu stosowany obecnie w odniesieniu do wnioskodawcy został ustalony podczas pierwotnego dochodzenia przy wykorzystaniu wartości normalnej określonej na podstawie danych otrzymanych od producenta z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak, po przyznaniu Ukrainie statusu gospodarki rynkowej, w obecnym przeglądzie wartość normalna została obliczona na podstawie informacji odnoszących się do danych własnych wnioskodawcy zgodnie z art. 2 ust. 1 do 6 rozporządzenia podstawowego (zmiana rozporządzenia podstawowego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005).

(40) Nic nie wskazuje na to, że poziom wartości normalnej czy też ceny eksportowej ustalony dla wnioskodawcy podczas obecnego dochodzenia nie może być uznany za trwały. Można by stwierdzić, iż zmiany cen gazu ziemnego, będącego jednym z podstawowych surowców, mogły mieć znaczący wpływ na wartość normalną. Uznano jednak, że wzrost cen miałby wpływ na wszystkie podmioty rynkowe i dlatego pociągnąłby za sobą zmianę zarówno wartości normalnej, jak i ceny eksportowej.

(41) Ustalono, że cena eksportowa w wywozie do Wspólnoty dokonywanym przez wnioskodawcę w ciągu ODP była zbliżona do ceny w wywozie tego przedsiębiorstwa do innych krajów, do których podczas ODP sprzedano znacznie większe ilości.

(42) Dlatego też, mimo że margines dumpingu ustalony w ODP opierał się na stosunkowo niewielkiej wielkości sprzedaży wnioskodawcy na wywóz do Wspólnoty, istnieją powody, by stwierdzić, że margines dumpingu ustalono w oparciu o zmienione okoliczności o trwałym charakterze.

D. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

(43) Ponieważ w pierwotnym dochodzeniu cło antydumpingowe zostało nałożone w formie określonej kwoty za tonę, powinno zostać nałożone w takiej samej formie w wyniku obecnego dochodzenia. Cło obliczone na podstawie bieżących marginesów dumpingu wyniesie 47 EUR/tonę.

(44) Należy pamiętać, że, jak określono w motywie 59 rozporządzenia (WE) nr 132/2001, podczas wprowadzania ostatecznych środków w 2001 r., do określenia wysokości ostatecznego cła, zgodnie z zasadą mniejszego

cła, wykorzystano margines szkody. Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 442/2007 obowiązujące stawki ceł zależą od rodzaju produktu i wahają się od 29,26 do 33,25 EUR/tonę.

(45) Ponieważ cło ustalone na podstawie obecnego marginesu dumpingu jest wyższe niż obecne cło, przegląd powinien zostać zakończony bez zmiany wysokości cła obowiązującego dla wnioskodawcy, które powinno zostać utrzymane na poziomie ostatecznej, antydumpingowej stawki celnej, ustalonej w pierwotnym dochodzeniu.

E. ZOBOWIĄZANIA

(46) Wnioskodawca wyraził zainteresowanie przedstawieniem zobowiązania, lecz nie przedstawił odpowiednio udokumentowanego zobowiązania w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie Komisja nie mogła przyjąć żadnego zobowiązania. Uznano jednak, że skomplikowany charakter niektórych kwestii, takich jak: 1) wahania ceny produktu objętego postępowaniem, które, choć nie dają się wyjaśnić głównymi czynnikami kosztotwórczymi, wymagałyby swego rodzaju indeksacji cen minimalnych; oraz 2) szczególna sytuacja rynkowa produktu objętego postępowaniem (między innymi fakt, że wielkość przywozu od eksportera podlegającego dochodzeniu jest niewielka), wskazuje na konieczność zastanowienia się, czy zobowiązanie obejmujące indeksowane ceny minimalne oraz pułap ilościowy może być wykonalne.

(47) Jak wspomniano wyżej, z powodu tych zawłości wnioskodawca nie był w stanie przygotować odpowiedniego zobowiązania w ustalonym terminie. W związku z tym Rada uznaje, że w przypadku wnioskodawcy należy w drodze wyjątku zezwolić na uzupełnienie zobowiązania po upływie wspomnianego terminu, jednak nie później niż w ciągu 10 dni kalendarzowych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

F. UJAWNIECIE

(48) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zakończyć obecny przegląd oraz utrzymać obowiązujące cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez wnioskodawcę. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi zainteresowanych stron zostały uwzględnione tam gdzie stosowne i poparte dowodami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Niniejszym zakańcza się częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy pochodzących z Ukrainy i objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10,

ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 wszczęty zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, nie zmieniając obecnie obowiązujących środków antydumpingowych.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący
